

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jamen jeg deler ikke fru Margrete Aukens opfattelse af, at det er lettere at gøre en dårlig aftale god, efter at den er indgået. Jeg tror, det er bedre at lade være med at indgå en dårlig aftale, men insistere på, at aftalen skal være i orden fra starten af.

Det er i al beskedenhed det, der er vores forslag, men stadig væk: Vi kan jo blive overbevist af udviklingsministeren. Det kan jo være, udviklingsministeren kan fortælle om, hvordan man fra den danske regerings side er kommet med en række forslag til at gøre den her aftale bedre, men er blevet afvist af de øvrige EU-lande. Så må vi jo konstatere, at det er realiteten, og så må vi forholde os til det, men vi venter på, at udviklingsministeren besvarer det.

Anders Samuelsen (RV):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne læse følgende op:

Partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, de såkaldte AVS-lande, og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemstater markerer nogle vigtige målsætninger for EU's udviklingssamarbejde.

Aftalens vigtigste elementer er bistand og handel. Aftalens hovedformål er at styrke og fremskynde den økonomiske, kulturelle og sociale udvikling i AVS-landene med henblik på at bidrage til fred og sikkerhed og fremme et stabilt og demokratisk klima.

Gennem fattigdomsbekæmpelse bestræber man sig både på at fremme bæredygtig udvikling og på gradvis integration af AVS-landene i verdensøkonomien.

Aftalen, der går under navnet Cotonou-aftalen, er indgået for en periode på 20 år, men den træder først i kraft, når samtlige EU-medlemslande, Fællesskabet og to tredjedele af AVS-landene har ratificeret aftalen. Hvis beslutningsforslaget her vedtages, bliver Danmark det første EU-medlem, der ratificerer. Derfor kan der gå både vinter og vår, før aftalen er på plads.

Set gennem radikale briller er det svært at styre utålmodigheden. Der er et ubeskriveligt stort behov for at få oversat aftalens ord til handling. Aftalens præambel udtrykker alt det rigtige, der burde ske. Ambitionsniveauet fejler ikke noget, men der er mange forudsætninger, der skal opfyldes. Det håber vi så vil ske.

Det Radikale Venstre er i øvrigt meget tilfreds med at konstatere, at der på en række områder er overensstemmelse mellem hovedmålsætningerne i aftalen og de danske udviklingspolitiske målsætninger. Det er for Det Radikale Venstre vigtigt, at danske bistandsmidler, hvad enten de formidles bilateralt eller multilateralt, forfølger de samme mål.

Det Radikale Venstre lægger en særlig vægt på aftalens artikel 19 og 20, hvor der fokuseres på fattigdomsbekæmpelse, bæredygtig udvikling og AVS-landenes integration i verdensøkonomien, samt på artikel 37, stk. 9, der indebærer toldfri adgang i EU for stort set alle produkter fra alle de mindst udviklede lande, ikke kun de mindst udviklede AVS-lande. Det er og bliver et centralt omdrejningspunkt, at ulandene bliver en del af verdensøkonomien, og derfor også at toldbarriererne over for ulandenes produkter fjernes. Det er pinligt for den rige verden, at det ikke allerede forholder sig sådan i dag.

Det Radikale Venstre kan ikke overraskende tilslutte sig, at Danmark ratificerer Cotonou-aftalen, og vi krydser fingre for, at den snart må træde i kraft og blive omsat til handling. Vi er i en tid, hvor skellet mellem rige og fattige øges dag for dag, og et stabilt verdenssamfund kræver en stor og hurtig indsats, og det er en opgave, vi alle må tage på os og stå sammen om. Vi må presse vore udenlandske kolleger, hvis de tøver med at ratificere.

Afslutningsvis skal Det Radikale Venstre opfordre udviklingsministeren til en gang årlig via Folketingets Udenrigsudvalg at give en status over aftalens implementering.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg kan meddele, at Kristeligt Folkeparti støtter en dansk ratifikation af Cotonou-aftalen, partnerskabsaftalen mellem AVS-landene og EU.

Det er klart, at sådan en aftale kunne være bedre, ikke mindst set med udviklingslandenes øjne. Jeg er enig i de kritikpunkter, som bl.a. hr. Søren Søndergaard har rejst her fra talerstolen i dag. Men uanset disse og uanset ønsket om en bedre aftale, så mener vi dog fra Kristeligt Folkepartis side, at aftalen er et skridt i den rigtige retning. Den forbedrer vilkårene for de lande, som har tiltrådt aftalen, og som måtte nyde de goder, der trods alt også er i den, når den kan gennemføres efter endt ratifikation.

Kristeligt Folkeparti er positiv over for regeringens beslutningsforslag.